

Vijay Kumar & another v. Durga Ashram Charitable 605
Trust (Regd.) & others (S.S. Nijjar, J.)

ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਵਿੱਚ.
ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ
ਰੋਕਥਾਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(94) ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਵਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ
ਮੁੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ,
ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ. ਐਸ. ਟੀ.

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ ਜੇ

ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦੁਰਗਾ ਆਸ਼ਰਮ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ (REGD.)

ਅਤੇ ਹੋਰ — ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2002 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 2637

22 ਮਈ, 2002

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 — 0.41 Rls 23, 25 ਅਤੇ 33 — ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ
ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 — ਐੱਸ . 13 — ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ — ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ —
ਟਰੱਸਟ ਫਾਈਲਿੰਗ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਲੱਭਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ
ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ - ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ - ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ - ਟਰੱਸਟ ਦੀ
ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ
ਬਾਈਡਿੰਗ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਦਖਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਂ — ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ
ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹਨ।
ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟਰੱਸਟ ਕਰੋੜੀ ਮੱਲ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ।
ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਰੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ
ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ,

ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਦੀ ਜਾਬਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ, ਜੋ

(1) ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਿਸਰ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ "ਦੁਰਗਾ ਆਸ਼ਰਮ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਦੁਰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਜਾਤੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਮ ਲਾਭ ਲਈ ਸ. ਨਾਨਕ ਚੰਦ 7 ਮਈ, 1934 ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ 23 ਮਈ, 1934 ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ। ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 6 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 20. ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਰੈਂਟ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇਵੀ, ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 10 CPC। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਬੈਲਾਸ਼ ਚੰਦ ਜੈਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਬੈਲਾਸ਼ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਤੋਂ 24 ਮਾਰਚ, 1994 ਅਤੇ 29 ਨੂੰ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ-ਡੀਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਰਚ, 1994 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ। 2,10,000 ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਪੇਟੀਟਿਡਨਰਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਨੇ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 6 ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:-

“1. ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਰੋੜੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ

Vijay Kumar & another v. Durga Ashram Charitable 607
Trust (Regd.) & others (S.S. Nijjar, J.)

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇਵੀ? ਓ.ਪੀ.ਏ

2. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਕਤ ਕਰੋਰੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ 1 ਸਤੰਬਰ, 85 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ
3. ਕੀ [the3applicantt ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ
4. ਰਾਹਤ।”

(3) ccAfter3 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਐਕਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। R2 ਅਤੇ R3. ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੇਲ-ਡੀਡਜ਼ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ।

ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਅਰਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਫਿਨਦੀ ਖੋਜ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 21 ਵੰਡ 2 ਈਵੇਰੇਈ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਜੈਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕਿਰਾਇਆ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਵੀ ਕਈ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਜੈਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਜੈਨ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ, ਬੈਲਾਸ਼ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ, ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਕਰੋਰੀ

ਮਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ:-

"19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਆਰਡਰਬਲਿਊਆਈ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 92 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਜੈਨ ਨੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਜੈਨ ਵੱਲੋਂ ਟਰੱਸਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੋਪ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

Vijay Kumar & another v. Durga Ashram Charitable 609

Trust (Regd.) & others (S.S. Nijjar, J.)

ਆਰਡਰਬਲਿਊਆਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਲਾਸ਼ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ RWI ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਜੈਨ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(5) ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਹੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

“22ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਮੁੱਦਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੂਹਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੇਲ-ਡੀਡਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ Exh. R2 ਅਤੇ Exh. R3 ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਵੀ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

(8) ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਰੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ *ਰਘੂ ਨਾਥ ਜਲੋਟਾ ਬਨਾਮ ਰੋਮੇਸ਼ ਡੁੱਗਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।* ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“12ਇੰਟਿਸਥਨ

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਫੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ *ਵਿਅਕਤੀਤਵ* ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਥਿਊਰੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੂਲ ਫੋਰਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਟੱਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਬਨਾਰਸ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1978) 80 ਪਨ ਐਲਆਰ 660 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

(9) ਮੈਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਫ਼ਮ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਸੀਪੀਸੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। *ਰਘੂ ਨਾਥ ਜਲੋਟਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ)* ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਰੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 23 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"7. ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਖਾਸ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਦਿਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਦੌੜ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵੀ ਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ। ਉਹ ਸਨਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਕਤ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ। ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਅਤੇ 17 ਸਿਰਫ਼ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸਖਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ

Vijay Kumar & another v. Durga Ashram Charitable 611
Trust (Regd.) & others (S.S. Nijjar, J.)

ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧ। ਹੇਠਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਸੀਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਮੋੜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਨ ਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(4) ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ 1956 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. XXIX. ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ੇਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 23 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਰੇਖਾਕਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਰੈਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 9 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:-

"9. ਉਪਰੋਕਤ ਬੈਕਗ੍ਰਾਊਂਡ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਤਰਕਸੀਲ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ)। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਹਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਕਿਰਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਮ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਤੇਜ਼ ਮੋੜ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਖੁਦ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਮਾਂਡ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਬਲਦੇ ਘੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਓ। ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਮ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੀ,

ਇਸ ਲਈ, ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਾਇਰਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 15(3) ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਧਾਰਣ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿੱਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਹਾਲ ਹੀ ਦੀ 77 ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਚੈਪ. 10, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“10.1. ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਨ.....

11. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇਤੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂ ਅਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। (3) ਕਿਰਾਇਆ ਐਕਟ ਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਸਮੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਜੁਬਾਨੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 3 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 24 ਵਿਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 3 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਟਰੱਸਟ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਕੇ. ਮੁਬਸਵਾਮੀ ਗੌਡਰ ਬਨਾਮ ਐੱਨ. ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ ਗੌਡਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (2) ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

- “12. ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 33 ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ

Vijay Kumar & another v. Durga Ashram Charitable 613
Trust (Regd.) & others (S.S. Nijjar, J.)

ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ (i) ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਬਾਹਰ) ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੈੱਟ ਕਰੋ। ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 54 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ। ਆਰਡਰ LXI, ਨਿਯਮ 33 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ/ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 33, CPC ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ

(12) ਖਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅਫੋਥੇਲੀਫੋਰੇਸਿਡਾਇਨੀਓਨ 1 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਨੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਸੇਲ-ਡੀਡਜ਼ ਬਾਰੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਾਬਕਾ R2 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ R3 ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। R2 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ R3. ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲ-ਡੀਡਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਬੇਦਖਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਟਰੱਸਟ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਾਂ ਕਰੋਰੀ ਮਾਈ ਸੀ, ਕੁਝ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਰੇਖਾ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਦੇ** ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

(ਸੁਪਰਾ) ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਬਾਹਰ ਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, **ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਈ (2)** ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 30 ਮਾਰਚ, 1979 ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ।

Vijay Kumar & another v. Durga Ashram Charitable 615
Trust (Regd.) & others (S.S. Nijjar, J.)

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਸੇਲ-ਡੀਡਜ਼ ਸਾਬਕਾ. R2 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. R3 ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਟਰੱਸਟ ਕਰੋੜੀ ਮਾਈ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਰਡਰ 1 ਰੂਲ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਸਮੇਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ